

**Letterlijk het stof der aarde proeven in Simons fenomenale Accattone
de Volkskrant, 17 augustus 2015**

Door: Biëlla Luttmer

Recensie: Fenomenaal hoe Johan Simons de verfijndste klanken en rauwste randen van de samenleving dicht bij elkaar laat komen. Christus en de pooier Accattone staan naast elkaar in de nieuwe lezing van het passieverhaal.

Johan Simons, een van de uitvinders van het locatietheater, is de nieuwe intendant van de Ruhrtriennale. Dat betekent niet alleen dat anders wordt omgegaan met de fabriekshallen, verlaten mijnen en braakliggende terreinen, maar ook dat heilige huisjes omver worden geschopt.

Meteen al in zijn openingsproductie Accattone zet hij Christus en de pooier Accattone (Steven Scharf) uit de eerste film van Pasolini naast elkaar, als hoofdpersonen in zijn nieuwe lezing van het passieverhaal. In een immense loods is de grond bezaaid met stof en steengruis. De beschutting van golfplaten is op sommige plaatsen onderbroken, zodat de wind vrij spel heeft. Het publiek zit op hoge tribunes en kijkt uit op een container, treinrails die doorlopen tot vlak voor de kratten waarop de musici van Collegium Vocale Gent spelen, en, vooral, de bomen en de hemel ver voorbij het open einde van de hal. In de loop van de passielange voorstelling kleurt de hemel steeds donkerder - met het verhaal van Christus en Accattone mee.

Het Laatste Avondmaal

Soms verwijst Accattone in de houdingen die hij aanneemt rechtstreeks naar het Laatste Avondmaal en de kruisiging, op andere momenten zoomt Simons hyperrealistisch in op de noden en dilemma's van de groep Romeinse outcasts die huiselijkheid zoeken in een afgedankte container. Er is kameraadschap en agressie, er zijn hoeren, een maagd, een kind. Op de eerste rijen voel je niet alleen de wind, maar proef je ook letterlijk het stof der aarde.

Net als in de passies van Bach is er een evangelist, mannelijk of vrouwelijk, die de situatie van een afstandje beschouwt en je meeneemt naar delen uit cantates van Bach - momenten waarin vechtpartijen en hoererij rechtstreeks overgaan in contemplatie. Fenomenaal hoe Simons de tegenstelling tussen de verfijndste klanken en de rauwste randen van de samenleving dan heel dicht bij elkaar laat komen.

Accattone. Ruhrtriennale. Pasolini/Bach: Accattone. Regie: Johan Simons. Muziek: Collegium Vocale Gent o.l.v. Philippe Herreweghe. Gezien: Dinslaken, Kohlenmischhalle Zeche Lohberg, 14/8. Tot 23/8.